

Sygnatura akt IV RC 478/16

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Magdalena Koczorowska

Protokolant : Magdalena Jackowska

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2017 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. Ł. J. (1), mał. J. J. (1), mał. F. J. (1) reprezentowanych przez matkę A. J.

przeciwko pozwanemu F. J. (2)

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego F. J. (2) na rzecz małoletniego powoda Ł. J. (1) podwyższone alimenty w kwocie po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie oraz na rzecz małoletniego powoda J. J. (1) podwyższone alimenty w kwocie po 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie oraz na rzecz małoletniego powoda F. J. (1) podwyższone alimenty w kwocie po 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, tj. łącznie miesięcznie kwotę 1500 zł płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki małoletnich A. J. i to w miejsce alimentów zasądzonych ostatnio na rzecz każdego z powodów wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 lipca 2014 roku w sprawie I C 976/14 ; poczynając od dnia 26 czerwca 2016r.
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;
3. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;
4. wyrokowi w pkt. 1 nadaje klauzulę wykonalności;
5. zasądza od pozwanego F. J. (2) na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu kwotę 300 (trzysta) zł tytułem zwrotu kosztów sądowych w części;
6. zasądza od pozwanego F. J. (2) na rzecz strony powodowej kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

SSR Magdalena Koczorowska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 czerwca 2016 r. złożonym w tut. Sądzie w dniu 27 czerwca 2016 r. małoletni powodowie Ł. J. (1), J. J. (1) i F. J. (1) działający przez matkę A. J. reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika adwokata A. N. wnieśli o podwyższenie zasądzonych od pozwanego F. J. (2) w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie IC 976/14 alimentów na rzecz powoda Ł. J. (1) z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 600 zł miesięcznie, na rzecz powoda J. J. (1) z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty 450 zł miesięcznie, na rzecz powoda F. J. (1) z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty 450 zł miesięcznie począwszy od dnia 10 czerwca 2016 r.

W uzasadnieniu pozwu podano, iż od czasu ustalenia renty alimentacyjnej na rzecz powodów nastąpiła zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów związane z ich utrzymaniem i wychowaniem.

Podkreślono, że matka małoletnich sprawuje osobistą opiekę nad synami, w tym przygotowuje posiłki, pierze odzież, pomaga w odrabianiu lekcji, odbiera ze szkoły (koszty paliwa), czy zajęć pozalekcyjnych, więc pozwany winien w większym stopniu partycypować w kosztach utrzymania synów.

W piśmie procesowym z dnia 16 września 2016 r. strona powodowa zmodyfikowała żądanie pozwu wskazując, że wnosi o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich powodów J. J. (1) i F. J. (1) renty alimentacyjnej w wysokości po 550 zł miesięcznie na każdego z powodów.

Na rozprawie w dniu 25 października 2016 r. pozwany F. J. (2) wniósł o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów w całości.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie, w tym pozwany wnosi o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni Ł. J. (1) urodzony dnia (...), J. J. (1) urodzony dnia (...) i F. J. (1) urodzony dnia 16 grudnia 2008 r. pochodzą ze związku małżeńskiego A. J. i F. J. (2) rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt I C 976/14. W wyroku rozwodowym Sąd wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi powodami powierzył obojgu rodzicom, ustalając miejsce zamieszkania dzieci w każdorazowym miejscu pobytu matki i ustalając prawo ojca do osobistych kontaktów z małoletnimi za każdorazowym porozumieniem stron. W punkcie 3 wyroku Sąd zobowiązał F. J. (2) do płacenia alimentów na rzecz małoletniego Ł. alimentów w wysokości po 400 zł miesięcznie, a na rzecz małoletnich J. i F. alimentów w wysokości po 300 zł miesięcznie na każdego, łącznie 1.000 zł miesięcznie.

W momencie wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Poznaniu z dnia 4 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt I C 976/14 sytuacja życiowa i materialna stron przedstawiała się następująco:

Małoletni powodowie w czasie sprawy rozwodowej mieszkali razem z rodzicami w mieszkaniu Towarzystwa Budownictwa (...) na ul. (...), gdzie czynsz wynosił wówczas 1.200 zł miesięcznie, jednak matka powodów otrzymywała wówczas dofinansowanie do czynszu w kwocie 570 zł miesięcznie, a opłaty za prąd ok. 180 zł miesięcznie.

Małoletni Ł. J. (2) miał wówczas 15 lat, uczęszczał do Gimnazjum. Koszt miesięcznych wydatków w związku z potrzebami powoda wynosił około 800 zł, w szczególności: przypadające na powoda koszty utrzymania mieszkania ok. 166 zł, żywywienie 200 zł, odzież i obuwie 150 zł, leki 50 zł, koszty związane ze szkołą ok. 50 zł, sieciówka 50 zł, doładowanie telefonu 30 zł, zajęcia karate 100 zł.

Małoletni Ł. J. (1) miał wówczas 15 lat, uczęszczał do Gimnazjum. Koszt miesięcznych wydatków w związku z potrzebami powoda wynosił około 800 zł, w szczególności: przypadające na powoda koszty utrzymania mieszkania ok. 166 zł, żywywienie 200 zł, odzież i obuwie 150 zł, leki 50 zł, koszty związane ze szkołą ok. 50 zł, sieciówka 50 zł, doładowanie telefonu 30 zł, zajęcia karate 100 zł, kieszonkowe 50 zł.

Małoletni J. J. (1) miał 10 lat uczęszczał do IV klasy szkoły podstawowej. Koszt miesięcznych wydatków w związku z potrzebami powoda wynosił około 600 zł, w szczególności: przypadające na powoda koszty utrzymania mieszkania ok. 166 zł, żywywienie 150 zł, obiady w szkole 140 zł, odzież i obuwie 50 zł, leki 50 zł, koszty związane ze szkołą ok. 50 zł, liniówka 20 zł, doładowanie telefonu 30 zł,

Małoletni F. J. (1) miał wówczas 5 lat, uczęszczał do przedszkola. Koszt miesięcznych wydatków w związku z potrzebami powoda wynosił około 600 zł, w szczególności: przypadające na powoda koszty utrzymania mieszkania ok. 166 zł, przedszkole 200 zł, żywywienie 100 zł, odzież i obuwie 50 zł, leki 50 zł, zajęcia z piłki nożnej 32 zł. Małoletni F. miał wówczas zapewnioną terapię ruchową w celu usprawnienia (...) sensorycznej, której koszt wynosił 240 zł miesięcznie.

A. J. ma wykształcenie wyższe - z zawodu jest pedagogiem, ukończyła studia na kierunku Pedagogika resocjalizacyjna. Nadto jest dyplomowanym pracownikiem socjalnym- ukończyła Studium (...). Pracowała wówczas na stanowisku asystenta rodziny w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie w P. na pełen etat z wynagrodzeniem miesięcznym- 2.390 zł brutto, czyli 1810 zł netto. Dodatkowo podejmowała pracę w Wyższej Szkole (...) jako wykładowca i zarabiała z tego tytułu około 700 zł rocznie.

Matka powodów z Zakładu Pracy zaciągnęła pożyczkę w kwocie 5.000 zł, a rata pożyczki wynosiła 100 zł miesięcznie.

Do pozwu o rozwód matka powodów załączyła Rodzicielski plan wychowawczy – porozumienie rozstających się rodziców, w którym rodzice umówili się, że F. J. (2) będzie płacił alimenty na synów w łącznej kwocie 1.000 zł miesięcznie, a za sprzęt sportowy oraz innymi większymi wydatkami rodzice będą dzielić się po połowie.

Pozwany F. J. (2) w czasie rozwodu zatrudniona był w firmie K (...) - (...) Teletechniczne P. jako elektryk na budowach. Formalnie na 1/2 etatu, natomiast w rzeczywistości otrzymywał wynagrodzenie w formie prowizji.

Pozwany wyprowadził się z wspólnie zamieszkiwanego lokalu 30 sierpnia 2014 roku.

W czasie sprawy rozwodowej pozwany na utrzymanie synów przekazywał 1.500 zł miesięcznie.

Dowód: dokumenty w aktach Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. I C 976/14.

W niniejszej sprawie sytuacja życiowa i materialna stron przedstawia się następująco:

Małoletni powodowie mieszkają nadal wraz z matką w tym samym mieszkaniu co podczas sprawy rozwodowej. Miesięczny koszt utrzymania tego lokalu wynosi około 1.400 zł, w szczególności na koszty utrzymania tego lokalu składają się: czynsz wraz z garażem 1.434 zł, jednak z uwagi na otrzymywany przez A. J. dodatek mieszkaniowy w kwocie 270 zł, opłaca ona czynsz kwotą 1.164 zł, energia elektryczna ok. 140 zł miesięcznie, TV i Internet 100 zł. Zatem na każdego powoda przypada 1/5 kosztów utrzymania mieszkania w kwocie 280 zł miesięcznie.

Małoletni powód Ł. J. (1) ma obecnie skończone 17 lat, kontynuuje naukę obecnie w II klasie Liceum Wojskowego. Wybór szkoły powoda wiązał się z wydatkami związanym z koniecznością zakupu munduru (w którym uczęszcza do szkoły), obuwia, koszuli, plecaka itd. Małoletni często uczestniczy w apelach, imprezach patriotycznych i politycznych co wiąże się z dodatkowymi kosztami (jedzenie, bilety, kieszonkowe). Ł. jest bardzo zaangażowanym nastolatkiem tj. ma potrzebę chodzenia na siłownię, spotkania ze znajomymi, uczestnictwa w imprezach czy koncertach. Powód jest generalnie zdrowy, nie choruje na nic przewlekłe.

A. J. ponosi na bieżące wydatki związane z utrzymaniem syna przeznacza miesięcznie około 1.250 zł, w szczególności: wyżywienie 400 zł, kosmetyki i środki czystości 50 zł, odzież i obuwie 100 zł, leki i leczenie w tym stomatologiczne 20 zł, zakup munduru, odzieży, obuwia do szkoły 50 zł (około 600 zł rocznie), koszty związane ze szkołą (wyprawka i podręczniki- około 600 zł rocznie) 50 zł, wyjazdy szkolne i harcerskie 40 zł (około 480 zł rocznie), P. 50 zł, rozrywka (kino, basen, telefon) 100 zł, koszty dowozu (paliwa) 80 zł, przypadające na powoda koszty utrzymania mieszkania 280 zł.

Małoletni powód J. J. (1) ma obecnie skończone 12 lat, kontynuuje naukę w szkole podstawowej a ponadto dołączył do (...) Chóru Chłopięcego. Małoletni bardzo często (około raz w miesiącu) wyjeżdża z Chórem na koncerty co wiąże się z kosztami kieszonkowego oraz zakupem odzieży na koncerty, a także sprzętu muzycznego. J. uczy się grać na pianinie oraz perkusji. Bierze udział w koncertach w kraju i zagranicą. Ponadto jest bardzo aktywny i udziela się na zajęciach sportowych w (...) w P.. Powód jest generalnie zdrowy, nie choruje na nic przewlekłe.

A. J. ponosi na bieżące wydatki związane z utrzymaniem syna przeznacza miesięcznie około 1.150 zł, w szczególności: wyżywienie 300 zł (w tym obiady w szkole 150 zł), kosmetyki i środki czystości 50 zł, odzież i obuwie 50 zł, leki i leczenie w tym stomatologiczne 20 zł, koszty związane ze szkołą (wyprawka i podręczniki- około 600 zł rocznie) 50 zł, wyjazdy szkolne i z chórem 40 zł (około 480 zł rocznie), P. 30 zł, koszty dowozu (paliwa) 80 zł, rozrywka (kino, basen,

telefon) 50 zł, gazetki, książki 30 zł, zajęcia sportowe 30 zł, sprzęt muzyczny 20 zł (rocznie 240 zł), przypadające na powoda koszty utrzymania mieszkania 280 zł.

Małoletni powód wyjeżdża również z chórem za granicę, latem 2016 roku był w USA, koszt dopłaty wyniósł 1.500 zł, rodzice ponieśli po połowie te koszty. W grudniu 2016 roku małoletni J. miał cztery wyjazdy koncertowe, otrzymywał od matki w związku z tymi wyjazdami następujące kwoty: na Litwę 20 euro plus 50 zł, K. – 20 zł, E. i P. – 50 zł, Ł. 30 zł. Nadto brał udział w warsztatach w P. – 20 zł, koszt koncertu 20 zł. Łącznie dodatkowe wydatki związane ze szkołą i zainteresowaniami J. w grudniu wyniosły 280 zł. Ponadto matka musiała mu zakupić sweterek chórally za kwotę 40 zł, koszulę za 45 zł, nową muchę i pinsy 32 zł, łącznie 117 zł.

Małoletni powód F. J. (1) ma obecnie skończone 8 lat, obecnie jest uczniem II klasy szkoły podstawowej, Bierze udział w wielu zajęciach sportowych (tenis stołowy, piłka nożna, taniec, szachy, pływanie). Ponadto z uwagi na wiek lubi czytać gazety dla dzieci oraz oglądać filmy (wyjścia do kina). Jest osobą aktywną, ruchliwą, potrzebującą dużo bodźców. Małoletni ma niewielkie problemy z przyswajaniem wiedzy szkolnej, wymaga więcej poświęcenia, uczęszcza na zajęcia wyrównawcze. Dowód: karta wypisowa ze szpitala, karta osiągnięć edukacyjnych. Powód jest generalnie zdrowy, nie choruje na nic przewlekłe.

A. J. ponosi na bieżące wydatki związane z utrzymaniem syna przeznacza miesięcznie około 1.100 zł, w szczególności: wyżywienie 300 zł (w tym obiady w szkole 150 zł), kosmetyki i środki czystości 50 zł, odzież i obuwie 50 zł, zakup odzieży i obuwia do szkoły 16 zł (rocznie 200 zł), leki i leczenie w tym stomatologiczne 20 zł, zajęcia dodatkowe sportowe i taneczne 110 zł, P. 30 zł, koszty dowozu (paliwa) 80 zł, rozrywka (kino, basen, telefon) 50 zł, gazetki, książki 30 zł, koszt urodzin 20 zł (rocznie 240 zł), przypadające na powoda koszty utrzymania mieszkania 280 zł.

Matka małoletnich pracuje w (...) jako asystent rodziny w zadaniowym systemie czasu pracy. Uzyskuje wynagrodzenie w wysokości około 2.175 zł netto plus premia w kwietniu i lipcu 2016 roku po 462 zł, w październiku 600 zł, dofinansowanie do wypoczynku 1.150 zł, oraz trzynastka, karniowe.

Jak wynika z zeznania podatkowego za rok 2015 A. J. uzyskała dochód w wysokości 48.369,21 zł.

A. J. pod koniec grudnia 2014 roku spłaciła pozwanego kwotą 37.000 zł tytułem podziału majątku wspólnego. Matka powodów w ramach konta ma kredyt odnawialny w kwocie 20.000 zł, spłaca kwotą 100 zł pożyczkę na zakup samochodu.

A. J. uzyskuje na doje dzieci świadczenie z programu 500 plus, czyli łącznie 1.000 zł miesięcznie.

Pozwany do maja 2016 roku płacił oprócz zasądzonych alimentów w kwocie 1.000 zł, dodatkowo 500 zł, łącznie 1.500 zł miesięcznie.

Pozwany F. J. (2) nadal (od 8 lat) zatrudniona jest w firmie K(...) - (...) Teletechniczne P. jako elektryk na budowach. Pozwany nadal pracuje na takich samych zasadach, formalnie zatrudniony jest na 1/2 etatu i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie około 711,35 zł netto miesięcznie, natomiast w rzeczywistości otrzymuje wynagrodzenie w formie prowizji w wysokości około 3.000 zł miesięcznie. Pozwany przyznał, że nie wszystkie uzyskiwane przez niego dochody są udokumentowane. Pozwany nie szuka innego zatrudnienia, gdyż obecna praca go satysfakcjonuje.

Pozwany mieszka obecnie sam, wynajmuje od Zarządu (...) Zasobów Lokalowych miasta P. za kwotę 800 zł miesięcznie mieszkanie o powierzchni 90m². Pozwany wylicytował najem tego lokalu, które przeznaczone było do generalnego remontu. Pozostałe miesięczne koszty związane z utrzymaniem tego lokalu przedstawiają się następująco – prąd ok. 50-100 zł, gaz jak wynika z faktur za okres od 2 grudnia 2015 roku do 31 stycznia 2016 r. 189 zł, czerwiec 2016 r. 343 zł, lipiec 2016 r. 22,39 zł, sierpień 2016 r. 24,58 zł, wrzesień 2016 r. 81,55 zł.

F. J. (2) na remont tego mieszkania wziął kredyt w wysokości 15.000 zł, który obecnie spłaca, a rata kredytu wynosi 400 zł miesięcznie. Ponadto ma zadłużenie na karcie kredytowej na kwotę 5.000 zł i spłaca je miesięcznie kwotą

130-140 zł. Pozwany na swoje wyżywienie przeznacza ok. 400 zł miesięcznie, na środki czystości i kosmetyki ok. 50 zł. Pozwany telefon komórkowy i Internet ma zapewniony i opłacony przez pracodawcę.

Małoletni powodowie spędzają u ojca co drugi weekend miesiąca, od października 2016 r. nocują u niego z soboty na niedzielę. Pozwany przeznacza około 200 zł miesięcznie na pokrycie wydatków związanych ze spotkaniami z dziećmi.

F. J. (2) od maja 2016 roku zaczął przekazywać na utrzymanie synów nie 1.500 zł tylko zasądzone 1.000 zł miesięcznie, gdyż uznał, że skoro matka powodów otrzymuje na synów świadczenie 500 plus nie będzie dodatkowo płacił tych 500 zł miesięcznie. Tym też tłumaczył swoje stanowisko oddalenia powództwa o podwyższenie alimentów w całości.

Jak wynika z pisma Urzędu Statystycznego w P. przeciętne wynagrodzenie brutto elektryka w 2014 roku wynosiło 2.992,41 zł miesięcznie.

Dowód: dokumenty na kartach 11-29, 47-55, 63-115, 125-182, 188, 193-239 , oraz zeznania przedstawiciela ustawowego powodów A. J. (k. 59, 243), pozwanego F. J. (2) (k. 59-60, 243-244)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów urzędowych i prywatnych, jak również zeznań matki powodów A. J., oraz pozwanego F. J. (2).

Uzyskane w sprawie dowody z dokumentów urzędowych ze względu na ich urzędowy charakter Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Pochodzą one od uprawnionych organów i instytucji, wydanych w zakresie przysługujących im kompetencji. Autentyczności oraz prawdziwości zawartych w tych dokumentach treści nie kwestionowała w trybie art. 252 k.p.c. żadna ze stron. Również Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do podważenia i konieczności sprawdzania ich prawdziwości oraz faktów, które stwierzały te dokumenty, w związku z czym mogą stanowić obiektywny i rzetelny materiał dowodowy. Dokumenty te korzystają z domniemania ustanowionego dla nich w kodeksie postępowania cywilnego – art. 244 k.p.c.

Podkreślić należy, iż w części stan faktyczny niniejszej sprawy został ustalony w oparciu o przedłożone do sprawy dokumenty prywatne, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała w trybie art. 253 k.p.c. Zgodnie z normą art. 245 k.p.c. Sąd przyjął, iż stanowią te dokumenty dowód tego, iż osoby na nich podpisane złożyły oświadczenie o treści tam zawartej i zgodnie ze swoją wolą, w tym zakresie też strony nie zgłosiły żadnych zarzutów (zastrzeżeń).

Niniejsze dokumenty pozwoliły na ustalenie stanu rodzinnego oraz majątkowego stron, a także zakresu ich uzasadnionych potrzeb i wydatków życiowych, nadto szczególnie możliwości finansowych pozwanego.

Natomiast w pewnym zakresie ustalenia Sądu oparte zostały na zasadach doświadczenia życiowego. Zgodnie z utrwalonym poglądem ustalenia Sądu dotyczące sytuacji materialnej stron, jeżeli nie odbiega ona od standardowej, mogą zostać poczynione w oparciu o same zasady doświadczenia życiowego (podobnie: orz. SN z dnia 29 listopada 1949 roku, Wa.C. 167/49, NP 1951 r., nr 2, s. 52). Zasadę tę Sąd zastosował uzupełniająco dla określenia potrzeb i wydatków stron, a w szczególności podstawowych potrzeb życiowych, stałych opłat i innych kosztów, których wysokość można oszacować bez konieczności odwoływania się do dowodów z dokumentów, mając na względzie powszechnie wiadome, obowiązujące ceny usług i towarów.

Sąd w zakresie przedstawionym w powyższym stanie faktycznym dał wiarę zeznaniom przedstawiciela ustawowego małoletnich powodów A. J., albowiem jej zeznania w tej części były spójne i rzeczowe, według oceny Sądu wskazana zeznawała spontanicznie, zgodnie z posiadaną wiedzą na temat sytuacji życiowej i materialnej swojej i dzieci, a jej zeznania znalazły potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym sprawy.

Zeznaniom pozwanego F. J. (2) Sąd dał wiarę w części, a mianowicie odnośnie jego sytuacji życiowej i mieszkaniowej. Natomiast Sąd odmówił zeznaniom pozwanego wiarygodności w części dotyczącej jego sytuacji finansowej i zarobkowej. W ocenie Sądu pozwany ukrywa faktycznie i uzyskiwane dochody. Jak wynika ze stanu faktycznego pozwany pracuje w obecnej firmie od ponad ośmiu lat. Pozwany w czasie małżeństwa ponosił w większości koszty utrzymania rodziny, a od 2013 roku przekazywał matce powodów tytułem alimentów na synów kwotę 1.500

zł miesięcznie, a nadto pokrywał po połowie ponadprzeciętne wydatki związane z wychowaniem i utrzymaniem dzieci. Powyższe wskazuje, że jego sytuacja finansowa jest dobra. Pozwany zatrudniony na umowę o pracę jest jedynie na 1/2 etatu, a jak sam przyznał większość jego dochodów nie jest udokumentowana. F. J. (2) przyznał, że obecnie zadowolony jest ze swojej pracy, nie zamierza jej zmieniać, zatem powyższe świadczy również o tym, że usatysfakcjonowany jest wysokością uzyskiwanych zarobków.

Nadto, we wskazanym wyżej zakresie, część przytoczonych przez każdą ze stron okoliczności nie była sporna lub kwestionowana i w granicach dyspozycji przepisów art. 229 i art. 230 k.p.c. Sąd uznał je za część składową stanu faktycznego sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną w niniejszej sprawie stanowi przepis art. 138 kro w związku z art. 135 kro. Zgodnie z dyspozycją art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia, ugody sądowej lub umowy dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zmiany wysokości obowiązku alimentacyjnego można żądać wyłącznie w drodze powództwa na podstawie wskazanego artykułu, a podstawą jego może być tylko zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądającego alimenty lub zawarciu ugody sądowej. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo sytuacji odwrotne, a przede wszystkim istotne zmniejszenie się możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego. Skutkiem powyższych zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego. Z powyższego wynika, iż rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 kro wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty lub w dacie zawarcia ugody ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu bądź obniżeniu (tak wyrok SN z dnia 25 maja 1999 roku, I CKN 274/99, cyt. za K. Piasecki, Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem, Warszawa 2000, s. 784). Na stronie natomiast ciąży obowiązek wykazania, iż zmiany nastąpiły, chociaż nie zwalnia to również Sądu z działania z urzędu przez wzgląd na dobro dzieci.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zatem wysokość świadczenia alimentacyjnego pozostaje zawsze w ścisłej zależności od wagi potrzeb uprawnionego oraz możliwości płatniczych zobowiązanego. Art. 135 § 2 kro stanowi, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie i wychowanie.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane na podstawie wieku, stanu zdrowia, wykształcenia, miejsca pobytu dziecka, jego wymagań żywieniowych oraz innych potrzeb konsumpcyjnych, warunków mieszkaniowych, możliwości zarobkowych dziecka oraz osób zobowiązanych do jego utrzymania, mając na względzie treść art. 96 kro oraz przede wszystkim okoliczności konkretnego przypadku. Jednocześnie wysokość alimentów powinna zaś być określona na takim poziomie, aby nie doprowadzić do niedostatku zobowiązanego.

W niniejszej sprawie Sąd miał na względzie wszystkie przedstawione powyżej wskazania i stwierdzenia. Rozstrzygając w kwestii żądania pozwu objętego niniejszym postępowaniem, Sąd miał na względzie przede wszystkim dobro uprawnionych do alimentacji Ł. J. (1), J. J. (1) i F. J. (1) w komparacji z zakresem obowiązku alimentacyjnego pozwanego F. J. (2) oraz jego możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

Obowiązek alimentacyjny F. J. (2) wobec małoletnich synów został ostatnio ustalony w wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt I C 976/14 na rzecz małoletniego Ł. J. (1) w kwocie po 400 zł miesięcznie, na rzecz małoletniego J. J. (1) w kwocie po 300 zł miesięcznie, oraz na rzecz małoletniego F. J. (1) w kwocie po 300 zł miesięcznie.

Badaniu w niniejszym postępowaniu podlegał zatem okres od momentu ostatniego ustalenia alimentów (lipiec 2014 r.) do chwili wyrokowania w niniejszym postępowaniu (art. 316 kpc). Badając sytuację materialną stron w wyżej

wymienionym okresie, Sąd w pierwszym rzędzie oceniał wobec tego, czy i w jaki sposób wzrosły w tym czasie usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda, a następnie jak zmieniła się sytuacja materialna jego rodziców.

Na podstawie opisanego powyżej stanu faktycznego stwierdzić jednoznacznie można, iż od tego czasu sytuacja życiowa i materialna każdej ze stron, uległa zmianie, głównie zwiększeniu uległy usprawiedliwione potrzeby uprawnionego i to w takim stopniu, że powództwo o podwyższenie alimentów co do samej zasady uznać należy za uzasadnione w zakresie wskazanym w wyroku.

Sąd ocenił w świetle przedstawionych powyżej okoliczności oraz zasad doświadczenia życiowego i zawodowego, iż usprawiedliwione koszty utrzymania małoletnich powodów w oparciu o zeznania ich matki, złożone dokumenty oraz zasady doświadczenia życiowego, w kontekście sytuacji jego rodziców i przy uwzględnieniu kosztów utrzymania mieszkania, przypadających na powodów zdaniem Sądu mieszczą się w chwili obecnej w kwocie **około 1.250 zł miesięcznie w przypadku Ł. J. (1), oraz około 1.100 zł miesięcznie w przypadku J. J. (1) i F. J. (1)**, przy uwzględnieniu ich potrzeb mieszkaniowych, wyżywienia, środków czystości, leczenia, kosztów związanych ze szkołą, dojazdem, telefonem, rozrywką, zajęciami dodatkowymi. Powyższe wyliczenia wynikają z zakresu wydatków na powodów i ich kosztów przedstawionych już powyżej w stanie faktycznym. Uwzględnione powyżej wydatki czynione na małoletnich powodów są w ocenie Sądu wydatkami podstawowymi ustalonymi na poziomie minimalnym, w pełni usprawiedliwionymi wiekiem, etapem edukacji, stanem zdrowia i rozwoju powodów i tym samym niezbędnymi dla ich prawidłowego dalszego rozwoju i bieżącego życia. Należy podkreślić, że małoletni powodowie są dziećmi intensywnie się rozwijającym, które rozwijają swoje zainteresowania, korzystają z regularnych zajęć dodatkowych, a nadto potrzebują różnych bodźców edukacyjno – społecznych, czyli wyjść do kina, spotkań z przyjaciółmi, rozrywki, które generują dodatkowe koszty. Zatem zakres potrzeb i kosztów utrzymania małoletnich powodów jest również uzasadniony w świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego Sądu. Jeśli chodzi o koszty związane z zaspokajaniem potrzeb małoletnich powodów, to wynikają one głównie z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową, a także powszechnie znanych cen żywności, cen usług, również w świetle zasad doświadczenia życiowego Sąd uznał zasadności i wysokości tych wydatków w wysokości wskazanej w stanie faktycznym. Ich zakres jest również uzasadniony w świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego Sądu.

Na podstawie opisanego powyżej stanu faktycznego stwierdzić jednoznacznie można, iż od czasu sprawy rozwodowej sytuacja małoletnich powodów uległa zmianie w zakresie zwiększenia się ich usprawiedliwionych potrzeb i to w takim stopniu, że powództwo o podwyższenie alimentów co do samej zasady uznać należy za uzasadnione, w zakresie wskazanym w wyroku.

Powyższe w połączeniu z okolicznością, że od czasu ostatniego ustalania alimentów na małoletnich Ł., J. i F. minął okres dwóch i pół roku, podczas którego nastąpił ich intensywny rozwój fizyczny i psychiczny, daje podstawę do jednoznacznego stwierdzenia, że koszt usprawiedliwionego utrzymania powodów (wyliczony powyżej) wzrósł w sposób uzasadniający podwyższenie renty alimentacyjnej, w zakresie określonym w wyroku.

Na podstawie zabranego materiału dowodowego sprawy stwierdzić należy, że sytuacja materialna matki powodów A. J. nie uległa zasadniczej zmianie. Wprawdzie jej zarobki nieznacznie wzrosły, ale nie uzyskuje ona dodatkowych dochodów i sama ponosi kosztów utrzymania mieszkania. Pod uwagę należy też wziąć, iż w ocenie Sądu matka powodów w pełni wykorzystuje swoje wykształcenie i możliwości zarobkowania, ma stałą pracę, gdzie ma zapewnione wynagrodzenie, które w odpowiedniej części przeznacza na utrzymanie synów. Należy również podkreślić, że matka powodów ze swej strony wykonuje swój obowiązek alimentacyjny względem synów, szczególnie najmłodszego, także przez osobisty wysiłek wychowawczy oraz świadczenie usług jak pielęgnowanie, nadzór nad nim, przygotowywanie posiłków, dbałość o zamieszkiwany lokal.

W kwestii oceny możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego F. J. (2) w świetle zakresu jego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich synów, wskazać należy, iż w ocenie Sądu w pełni ma możliwość realizacji obowiązku alimentacyjnego w zakresie określonym wyrokiem. Pozwany ma stabilną pracę, z której uzyskuje satysfakcjonujące go wynagrodzenia. Zdaniem Sądu jak już to wskazano w ocenie dowodów pozwany ukrywa

faktycznie uzyskiwane przez niego dochody, jednak z całą pewnością są one wysokie, o czym świadczy również fakt, że pozwany do maja 2016 roku przekazywał na utrzymanie synów 1.500 zł miesięcznie, oraz pokrywał połowę większych wydatków na dzieci, a także utrzymywał ich podczas spotkań co drugi tydzień. Pozwany sam przyznał, że tak naprawdę jedynym powodem przekazywania alimentów w kwocie 1.000 zł miesięcznie zgodnie z zasądzonym wyrokiem jest fakt otrzymywania przez matkę powodów świadczenia z programu 500 plus w kwocie 1.000 zł miesięcznie.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 135 § 3 punkt 3 na świadczenia alimentacyjne nie mają wpływu świadczenia wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, czyli świadczenia z programu 500 plus. Ustawa zmierza do poprawy sytuacji materialnej osób wychowujących dzieci i zwiększenia w ten sposób dietności, nie zaś do utrzymania obecnego stanu rzeczy. Nie może ona więc być wykorzystywana do zmniejszenia obciążeń alimentacyjnych i pomocy osobom zobowiązanym z tego tytułu, zwłaszcza w sytuacji niskiej obecnie ściążalności alimentów. Zdaniem ustawodawcy byłoby to nie tylko sprzeczne z istotą ustawy, ale również rażąco naruszałoby zasadę sprawiedliwości społecznej. Zobowiązanie rodziców wobec dziecka jest fundamentalne i nie ma możliwości zwolnienia ich z tego obowiązku. Zmniejszenie wysokości alimentów z powodu uprawnienia do świadczenia wychowawczego, będącego świadczeniem dodatkowym, finansowanym ze środków publicznych jest nieuprawnione. Celem tego świadczenia jest przede wszystkim częściowe pokrycie wydatków związanych z zaspokojeniem potrzeb życiowych i wychowywaniem dzieci, a przede wszystkim z ich potrzebami ponadstandardowymi. Zatem w ocenie Sądu pozwany nie może powoływać się, że obecnie częściowo potrzeby dzieci są zaspokajane dzięki świadczeniu otrzymywanemu od państwa.

Zdaniem Sądu kwota alimentów w wysokości 300 zł na małoletnich J. i F. oraz 400 zł na małoletniego Ł. nie jest adekwatna do ponoszonych kosztów ich utrzymania i wychowania. Podkreślić należy, że obecnie to na matce ciąży w przeważającej części koszt utrzymania synów, oraz opieka i wychowanie dzieci, gdyż pozwany spędza z nimi jedynie co drugi weekend w miesiącu. Oczywiście Sąd uwzględnił fakt, że A. J. otrzymuje na synów obecnie świadczenie 500 plus, jednak jest ono przeznaczone na pomoc rodzicom w utrzymaniu dzieci i zapewnieniu im jak najlepszych warunków rozwoju, edukacji, a nie zapewnienie podstawowych potrzeb, które obowiązani zapewnić są rodzice dzieci.

W konsekwencji mając na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego, Sąd uznał, że jest ona w stanie płacić alimenty na małoletniego J. i F. w wysokości po 450 zł miesięcznie, zatem niecałe 50 % kosztów ich utrzymania, a na małoletniego Ł. po 600 zł miesięcznie, czyli około połowę kosztów jego utrzymania, który to obowiązek ma pierwszeństwo przed innego rodzaju wydatkami pozwanego, a co jest adekwatne do zakresu i wysokości usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów, a także części obowiązku alimentacyjnego wobec nich realizowanego przez ich matkę A. J..

Sąd zasądził alimenty począwszy od dnia wniesienia pozwu, bowiem uznał, iż w dniu 26 czerwca 2016 r. usprawiedliwione potrzeby powodów były już wyższe, a pozwany w niewystarczającym zakresie partycypował w kosztach ich utrzymania.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 Sąd nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

O klauzuli wykonalności Sąd orzekł na podstawie art.1082 kpc.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 kpc, mając na uwadze fakt, że strona powodowa w części wygrała proces, ze względu na wysokość uwzględnionego żądania Sąd odpowiednio obciążył pozwanego opłatą sądową od pozwu w kwocie 300 zł, od której uiszczenia strona powodowa była ustawowo zwolniona. Sąd zasądził od pozwanego, jako od strony przegrywającej proces na rzecz matki małoletnich powodów kwotę 1.800 zł, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Obciążeń tych dokonano odpowiednio do części przegranej przez pozwanego. Sąd nie obciążył strony powodowej kosztami procesu w części przegranej, jako podmiotu uprawnionego do otrzymywania środków utrzymania od pozwanego i nie posiadającego żadnych własnych dochodów.

SSR Magdalena Koczorowska